

En förwissnat roos och werldz-fåfängelighet, betrachtadt, wedh dhe ehrebor...

Fuldha, Henningus Henningi,

1 Ic 1691 Pacchalenia, Elisabeth

National Library
of Sweden

En förwißnat Roos
Och
Werldz Säfängelighet/
Betrachtadt/
Wedh
Dhe Egreborne och Dygdrikte/
Rumhra hoos Gudh slylige
Jungfruere/

Jungf. ELISABETHÆ
PACCHALENIÆ,

Och
Jungf. CHRISTINÆ
PACCHALENIÆ,

Den Ehrenördige och Högmållärde Herrens/
Hr. Mag. ANDREÆ
PACCHALENI,

Wälmeriterat Pastoris i Wåno församling
Kiäre Döttrars/

Christeliga Jordefärd:

Hwilkas döde Lekamen den 29. Septembris Anno 1691. i
Hederwårdt och Förnämt Samwåmb i Wåna
Moderkyrka/ til sin Lägerstadh och
Hwilorum beledsagades.

af
Der Förnåme Husets tienstskylligste.

Si Himmels hwad är dät en Menniska här lefwer!
Hur dryger är des Tjd / hur prächtig hon här swäf-
wer?

Ach skåda Himmels till hur Adams Morgondrächt
Des gröna fågringz Blad / förbleckna blifwa stäckt.
Man är wäl födder hütt / doch återstår at faara
Ditt dåän man kommen är / till Jord och Aska wara /
Thet är en gammal Lagh / En Menniska en Roos
Förwisna måste bort och ämlich hään sin Roos.
Hwar finner man dhen Flodh / som sigh i Saff en wänder?
Hwar finner man en Siähl dhen detta allbrigh händer?
Utt hon till Fadren måst som Kroppen till sin Mor /
Så går thet här medh oss / så går medh alt som gor.
Hwad som uprunnit haat / sin Nedergång och hinner /
En Spjira Spadan lijk wed detta Fall man finner.
Ach är ey underwärt at Steen och Marmorsteen
Förändra måste sigh för en omwärlingz meen!
Ej seer man något Ting dät Tjden ej förwagar /
Hwad städt / nu stupat nedh / hwad står till Fall sig lagar /
Wår Himmels synes Swag / wår Jord haat mist sin Safft /
Wår Wårld Förältras härt och Elementers Krafft.
Kom Wandringsman här än medh dina Sinnen Käfte
I Tjdzens Perspectiv och see hur jämnt hur lijka
Ett Linne hwar bort födr / och en hoopspikadt Balk
En upfyld Groop medh Mull / thet är en allmän Kalk.
Hwar är wår Salomon? hwar är wår Alexander?
The äro ringa Mån och rutne bää i sänder /
Them som wår heela Wårld tnyck wara lijten Ring /
Dhem gripper nu en Groop ett mulligt lunnpit Ting.
Ach! Jämmer Himmels see / hwad är thet Dwinnan föder?
Man weet sigh näpplig till för man här ligger döder.
Medh Lust så börja wij wår Lefnadt och wår Dagh /
Wedh Uffton ligga wij för häfftigt Dunderlagh.

Wår

Vår Morgon Klarnar up vår Soolhon tyckz of lysa/
 Men Afton är of mörk/ och Sörg! wij måste rysa.
 Wårt stilla Eugnat Haf/ of geer förfärligh Skall /
 En Jämmerkalck och Dryck förbittrat Särge Swall.
 Här ypnas nu en Graf som mångens Hierta Sårar/
 Och för vår ögon ställs två unga Blantors Bårar!
 En from Elizabeth och Spåd' CHRISTINE B'en
 Här giömmes till en Tydh in under denne Steen.
 Man sågh för lysten Tydh dhe unga Lilljor stånda
 Wedh Bordet medh sin Faar/ till Modrens sköte gånga/
 Men nu i Jesu Sködt/ ty så war dheras Tydh
 Dhem reparerat är en ewigh Pyramid.
 Fahr wähl! the biuda nu sin aüdrakärste Fader/
 Fahr wäll! Fahr wäll! Fahr wäll sin Hiertans fromme Moder.
 Och som dhe intet wist/ af dhenne Wärlzens Nap;
 Så är och dheras Siäl bland Himmelst Ribberstaap.

Dhe Spåde i Herranom aflednes Förnämne och
 Sörgbundne Föräldrar till en lysten Tröst i
 hast stref

H. F.

S War sinner man nu de som Herrans wärck och under?
 Sampt hans barmhertigheet tilfullest här begrunder/
 En är än någon född/en finnes någon Man /
 Som den medh Pennan sin med art beskrifwa kan.
 Ty ifrån Ewigheet sin godheet lätt skyna
 Har han rätt Faderligh / i dhet at han dhe sina
 Utbas en Jordklimp swart och sigh til Beles' giordt /
 hvars lifte aldrigh än af Ewigheet är spoort:
 Wår Siäl beyrnder fast Dödligheetens Häswor /
 Förstånd och Widsdom godh sampt många andra Gåswor/
 Wår Kropp hon yhrad är medh mycken Liufligheet /
 På dat dhe hafwa mä en full Nöjachtigheet.
 Och at en sådan Frögd må timligt länge wara /
 Sampt Gudi Läf och Prjfs af of dherför hemfara /

Dy

Du hafwer honom täckt sin Wälsignelse rund /
 I Paradis Lustgård öfwer och morgelund
 Bthgiuta: Ut wij här medh Barn och Blomma grönklas
 Nå effter hans Behagh / sampt och wår egen önskan /
 Sij Barnen bring wårt Bord som Olljo Plantor stå /
 Dhet Gudh uti sitt Ord och sielfwer lästwa må.
 Dell synes honom rätt att under tiden spysa
 Medh lütet Sorgebrödh / dhe sine och at rylla /
 I dhet han Synden leedh / medh Siukdom löner mång /
 Dhe många lägga nedh / och låra lyda Twånga.
 Då Barnen måste see / medh Hiertans Sörg och Angzlan
 Och roopa: wee och wee! när Fadren ligger fångzlad
 Af Dödzens Sändabodh / en fuul och grymman Gäst /
 Som ingen achta will til Foot eller til Häst;
 Ja Hustrun offta måst af Hiertat swära gråta /
 Bthi sin stoora Nödh fast ynkeligen låata /
 När hennes kåra Man och Hiertliufweste Wån
 Bthi en sutligh Sång / qwåls af en sådan swån.
 Må tänck hwad låat / hwad gråat / hwad skrål / och wee och jätter!
 Nå höras rå i wråat ndr som twå säte Wänner
 Wichaf dhen bleeka Dödh / och grymme Tyrannij
 Til marcken warder lagd / den ingen blifwer fett;
 Så lærer wist och fast en Moder ynkligt tiuta /
 Allt öfwer sådandt fall och heeta Tårar giuta /
 Ja Barnen sorgse gå som miste dheras Jaar /
 Dhen dhem af Hiertat kåår hölt / och war til Förswar.
 En mindre Sorg ell' Qual / föråldrarne oppwäcker /
 Dhet at dhe utban Taal sin sagre Barn och täcke
 See liggia i en Hoop och lyda Strijden hård /
 Ut dheras Låat och Koop hörs alt tit Grannans Gård;
 Omssider swårast är när Döden börjar hoota /
 Och medh ett fastligt Liudh / fast grufweliga roopa /
 Här vrb tu täcke Siäl din Lydh dhen är nu all /
 Jagh töfwar icke mehr / medh migh tu följa skal!

Då seer man huru Saar mån öfverflödigt gråta/
 Då höör man huru Moor hon öfverliud högt roopar/
 Ach! ach! min Barn får/ Ehr under mina Siäl/
 Jagh burit här/ lifswäl nu biude I fahr wäl;
 Exempel här uppå om nogon wille weta/
 Behöfwes en långt gå/ en heller lenge leeta/
 En allom är bekant hwadh Wälsignesse blijd/
 Dhet Heder wårde Huus alt uppå thenne Tydh/
 Af Gudt Ehrtedt är/ i dhet at han behagat
 Bewiisa honom godt och alt til bästa lagat/
 Wälsignat och hans Sång medh täcke liufwa Barn
 Dhe allom til Behagh/ och ingen göra Harm.
 Men sij hwadh höres nu? må man och icke flaga?
 Dhe Twenne Jungfrur täck/ som ända sina Dagar/
 Igenom rimligh Dödh; Och så sin Fader får/
 Sampt Moorkår Enskon all/ nu biuda sabra wähl!
 Ja fahren I och wähl! D Twenne Berlor fjna/
 I Himlen är Ehr Siäl ELISABETH, CHRISTINA,
 Dher I en ewigh Roo beseen hoos! Gudh i Högd/
 All Oförgånglighheet/ en städzwarande Frögd.
 Hwar af nu fatte Tröst the alle som swårt gråta/
 Föräldrar/ Enskon kår/ sampt och Förwanter säta/
 Och önske til ett Slut/ och HERre war of när/
 Hielp of HERr Jesu hielp/ när all Hielp uthe är!!!

Hicce debitum officium prastare voluit
 JOHANNES RHAM.

Suspirium mœsti fratris
 Sub simplicis cantilena ideâ effusum.

1.

SWadh dhr för sårt/ hwadh suktan många/
 Som höres i min Faders Huus?
 Hwar hion seer iagh dher sårge gånge/
 Ja glädien saar från dhem sin toos!

Saar

Faar snuffter i dhen ena Bråån
Moor gråter högt medh Sårge. Strådn.

2.

Hör Kläckor klinga yuckligh'låcha!
Hör sårgh och klagan här och ther!
Hvem är som migh nu wille möcha!
Medh några godha tjdhender!
Men ach ty wårt / nu är sin toos
Min Syster kleen / som en spädh Noos.

3.

Ach! ach! tu grymme Morde. Hielte!
Som medh ein Waria blanct och snödh!
Dhan försynn slår neer i Fålte!
Mång tappar blödh / mång Kinder rödh!
En wore Ungh / Frät / Tact ell' Stion /
Hos tigh doch hielper ingen Bödn.

4.

Hwad gjorde tigh / min Syster späda
At hånne tu så nappad bårde!
Har tu ej tunnar andra spanna!
Som heller hadhe welar fort!
At föllia tigh till mörckan Graff!
Som måst häär gåå medh Käpp och Staff.

5.

Men ach hwadh hörs hwadh spörtes mehra
Ach! ach! omildhe grymme Gåst!
Här hör iagh tigh nu så Grallera,
At tu min andra Syster såst!
Medh henne och så skyndat fort
Till dhen Mörck-Dunkle Graswens Pora!

6.

Hwij wille tu wårt Hierta såära!
Så mycket als vppå en Gång!
At wij måst fölla heeta Tårar!
Dch sårgligh Dwijda en Tjdh långh!
Så wijt nu bordt medh detta Noos!
Dch lått of leswa nu i Noos.

7.
Så sårwen söde min Syster lufwa/
Alt vñt edra Kammer små/
Ehr ingen skall nu mehr bedröfwa/
Ej håller skynda till oro/
Sör dödzens grymma tyranni/
I Åre nu alldeles fri.

8.
I lefwen ju hoos Jesum blidha/
I allra största lustigheet/
Dher ingen mehr tan mocht Ehr skrida/
Dher ingen giör Ehr mehr förtreet/
Dhen Frögd I niurken nu försan/
Som Tungan ej vñtrahla tan.

9.
Ty Farkår wände igen at söria/
Gråt nu ej meer min Moder lår/
Systerarna äro wåhl försörgha/
Ehe ingen Brudgum meer begår/
Wår Jesus säger iagh försan
Han är nu deras Fästeman.

10.
Sendt Hielp till oss O Jesu högste/
Så wandra dhenne sårghedahl/
Igenom / at wij sidsst oss tröste/
Vñt ein wådha Himmels Saahl/
Dher lofwa / pröfa / tigh alltidh
AMEN / hör oss O Jesu blidh!

Contestandi officij supremi, affectus-
que fraterni declarandi gratia.

ab

AND. PACCHALENIO
Junj.

Hic

Le mos est mortis, nusquam discrimina seris
Nosse, sed excelsum tollit cum paupere Regem,
Nec parit senio confectis, nec magè pubis
Etati tenera, Rosæ formæque genarum,
Scilicet, hæc toti gestat communia mundo
Sceptra, simul feriens indoctos atque peritos.
Sic atrox binas, claro de Stemmate natas
Delicias animi, delectamenque parentum,
In primò viridis placida quoque limine vita,
Delevit nymphas, gemmasque Rosasque nitentes,
Sed cæli cives facta, Regnique superni,
Consortes; Vobis jam gaudia mille ministrat
Ipse Deus cæli, supremus Rector Olympi,
Plauditis hinc bilares ô terque quaterque beate
Curarum vacuæ, , psallentes voce sonorâ:
Ergò, quis invidet? vobis hæc gaudia tanta,
Justitiæ rutilam, roseam simul atque corollam
Hanc quoque concedat celsi de culmine cæli,
Nobis Altitonans Dominus qui cuncta gubernat!

AARON Suldha.

WAD. SACCHALEMIO

1707